

השון החולה ענף צה"ל

יבחר את העניינים לאשורם. יגאל ידן היה ראש המסתבכים. אם אומנם שכח את ההחלטה שהתקבלה. הרי הפירסום עליה היו צריכים להזכיר לו אותה. אבל הוא רצה להחזיק את החבל בשני קצותיו. הסתבך בתירוצים אומל"ים ומגוחכים. בגין סיבך את המצב עוד יותר: כשנשאל בתום ישיבת הממשלה בדבר ההחלטה על ההיאחזויות היפנה את השואלים ליו"ר ועדתהשירים לענייני התיישבות, אריק שרון. כאילו ההחלטה התקבלה בוועדה זו. הרושם שנוצר בציבור היה אחיד: הממשלה החליטה להקים היאחזויות כדי לטפד את חידוש שיחות השלום והאיש האחראי לכך הוא אריק שרון.

ביום השישי האחרון הסתבר לאריק סוף פית כי ראשיהממשלה וסגנו מתכוונים לגלגל את כדוריהאש אליו. אם יצליח להורידו ממנו — מה טוב, אם לא — שיכונה בעצמו. למרות שהיה בחיפשה ועסק בהעברת מטלטליו מדירתו ברח"ל בוח לוילה החדשה בחוותו החקלאית, שבנייתה הסתיימה. הוא נזעק לחץ את עצמו מחיצי הביקורת הציבורית שהופנו אליו. מכיוון שראשיהממשלה שהה בחופ"ש, הוא פנה אל מזכיר-הממשלה, אריה נארי, תבע ממנו למסור הודעה רשמית שתבהיר לציבור את הרקע ומהות ההחלטה שהתקבלה.

אריה ("מדיצינה") נאור התייפה בטל"פון: "אני חולה... יש לי כבד נפוח". "ולי יש כבד מכם ראש נפוח!" השיב לו אריק.

שיזוף

במוסד סגור

ביום הראשון השביעי, בשעה 12 בצהריים, הטיחה הצנזורה את הא"י סור שהוטל על פירסום ההחלטה בדבר הקמת ההיאחזויות בבקעתהירדן. אבל הפירסום לא לוה בשום הודעה ממשלית תית או הסבר. כתוצאה מכך שודרה הודעה המטעית כי ההחלטה התקבלה בי ועדהלהתיישבות, שאריק עומד בראשה. אריק ראה בכך ניסיון מכון ומתוכנן לה"טיל עליו את אשמת הטייפוד. הוא ניסה להשיג את מנחם בגין במקום חופשתו. את חופשתו ניצל בגין כדי להשתוף בי בגדיים. לאריק נמסר כי אי אפשר להפ"רוע לבגין.

"מה זה?" ועם שרהחקלאית, היא צולל בבריכה? או תנתקו לו את בכבור קייהחצון!"

במקום עם בגין נאלץ אריק להסתפק בשיחה עם ידן, שניסה למנוע ממנו בכל מחיר לפרסם את החלטת ועדתהשירים ומועדה. "זה יהיה חמור", הזהיר ידן. "אסור לפרסם את החלטת ועדת השירים לענייניביטחון". תשובת שרון: "אני לא בורח מאחריות ולא ארשה שאחרים יעשו זאת. אני גאה בהחלטות שאני שותף להן. לא אתן לממשלה כולה להסתתר מאחורי גבי!" ידן עצמו מסר תגובה לשידורי ישראל, שבה טען כי לא התקבלה בשום פרזום ממשלתי החלטה על הקמת חמש היאחזויות.

בינתיים החליט אריק לפרסם את החלט ועדת השירים לענייניביטחון על דעת עצמו. הוא קבע מועדי שידור ברדיו ובטלוויזיה, כדי למסור "הודעה אישית חשור בה". רק אז התקשר בגין אל שרון ביור מתו. שרם ממנו תביעה נחרצת שהממר שלה הפרסום הודעת הבהירה. בגין הבטיח למסור הודעה כזאת אבל מצא את עצמו תקוע על קרני הדילמה: אם תפרסם ההודעה הוא יסיבך את ידן, יציג אותו לעיני כל בקלונו ויגרור לו בעיות עם האופוזיציה במפלגתו. היה צורך למצוא נוסחה גולאת, שתספק את השיניים.

שידור ההודעה טיים את הקרב המגור בין שני שרון לידן. אולם לא היה בו עוד כדי למנוע את התדמית העלובה וה"מפוזרת של ממשלה, שאין לה האומץ להתייצב מאחורי החלטותיה ולומר לעם ולעיתונות את האמת.

בוממו התהלך באריק סיפור על אימרה שהשמיני דוד בןגוריון לגבי שני עורכים של שני עתונניערב: "האחד מהם הוא נחש והשני הוא אידיוט". על פי הסיפור ביקש כל אחד משני העורכים לייחס ל"עצמו את התואר "נחש".

כמו אותם עורכים, היו ודאי גם שרי ממשלת ישראל מעדיפים השבוע. מבין שתי האפשרויות שייחסו להם, דימוי של נחשים. אבל הדימוי השני קולע יותר.

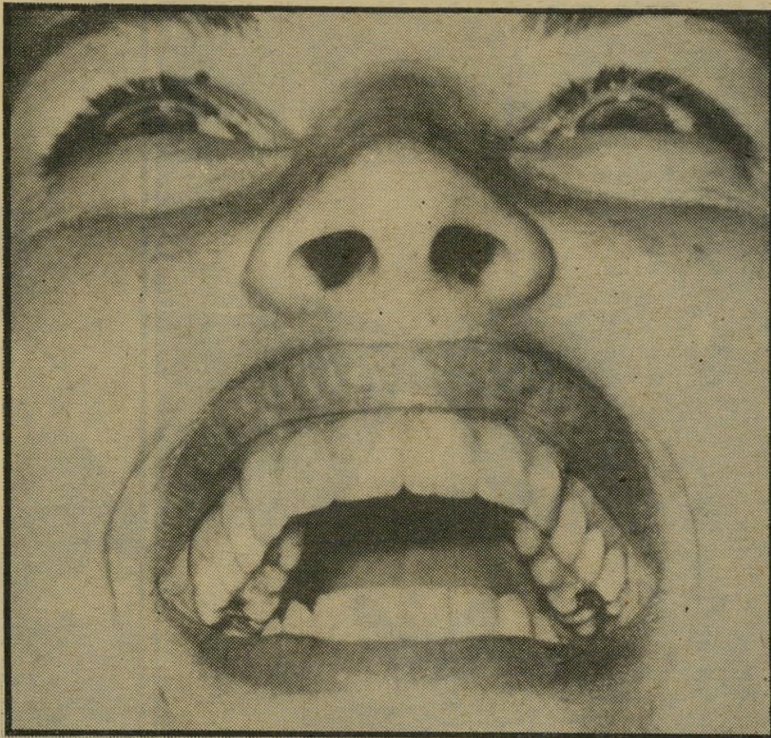
פאת השיניים עד לשעה 10 בבוקר. רק עד שעה זו מוכנות מירפאות השיניים של צה"ל לקבל חיילים המצויידיים בהפנייה מרופא כללי. אחרי שעה זו אין מקבלים חיילים, גם אם נראה שהחייל עומד להתמוטט מכאבים.

אמפולה של

"אופטלגין"

רברי רופאי השיניים הצבאיים, מסר פר החיילים המגיע אליהם עד שעה זו, דורש טיפולים עד השעה 12. מלבד עבודות הכנה שונות ועבודות משרדיות, לכן אין הם יכולים, לדבריהם, לקבל חי"י לים לאחר השעה 10 בבוקר. לכל היותר מקבל החייל, הסובל מכאבי שיניים, אמר פולה של זריקת אופטלגין, שאותה מורים לו לשתות כדי שכאביו ישכחו עד למחרת היום. שבו עליו להתייצב ב"8 בבוקר.

דובר צה"ל, שהתבקש עליידי העולם הזה לאשר לכתב פגישה עם קצין רפואת שיניים ראשי של צה"ל, הד"ר אלוף-מיש"נה מלינק, וכן לשוחח עם קצין רפואה ראשי של צה"ל, תת-אלוף דן מיכאלי, ועם חיילים הסובלים משיניהם, סירב לע"שות כן. למרות זאת הודו רופאי שיניים צבאיים עימם שוחח כתב העולם הזה.

בשנת 1956 התפטר מצה"ל הד"ר יצחק רביעון, רופא השיניים הראשי של חיליהם. באותה שנה הוחלט כי מירפאות המשתחרר מצה"ל תטפלנה לא רק בחיילים, אלא גם בבני המישפחה של משרתיהקבע. ברעונו נזעק. הוא פנה אל קציןהרפואההראשי של צה"ל דא, הד"ר אלוף-מישנה (מיל), אברהם עצמון, ודרש לבטל את ההחלטה. "הטיפול של צה"ל בשיני החיילים שלו הוא שרעורייתי", טען ברעונו. "אם נוסף עתה גם את מישפחות החיילים, יהיו השיניים של החיילים וה"לוחמים בסכנה של ממש: לא יהיה לנו זמן לטפל בכך".

האמת היא שונה לגמרי. חייל הנתקף בכאב-שיניים בעת שירותו הוא אדם אומר לל, אלא אם כן הוא משרת ביחידה עור-פית, ליד הבית, ויכול לגשת לרופא השיניים המישפחתי שלו, לאחר שעות העבודה.

ביחידות הנמצאות הרחק ממירפאות שייניים, מנסים המפקדים למשוך עד כמה שיותר את החייל, מתוך תקווה שהכאב יחלוף או שהחייל יצליח להחזיק מעמד עד לחופשתו הקרובה. רק כאשר החייל משתולל ממש מכאבים, שולחים אותו מפקדיו לרופא השיניים.

אולם או מסתבר, כי גם אם המפקד כבר מעוניין שהחייל יזכה בטיפול שיניים, עדיין ארוכה הדרך. המפקד אינו רשאי לשלוח את החייל ישירות לרופא שיניים. על החייל להיטלטל, לעיתים שעות ארוכות בדרכים, כשהוא תקוף בכאב הנורא ביותר — כאב השיניים — אל המירפאה הפיקודית או אל מירפאה בבסיס הר"פ (חיל-רפואה). שם עליו לעמוד שעות ארוכות בתור. כל זאת כשכאב השיניים אינו מרפה ממנו כלל, ואז הוא מגיע לחדרו של הרופא הכללי, לא רופא השיניים.

הרופא הכללי מבקש ממנו פרטים על הכאבים, מבלי לבדוק אותו, כמוכן, מאחר ומה לרופא כללי ולכאב שיניים? ורק אז הוא ממלא טופס הפנייה לאחת ממירפאות השיניים של צה"ל.

כשיוצא החייל מהרופא הכללי, הוא מתחיל שוב להיטלטל בדרכים, עד למירפאת השיניים הצבאית, שהיא במרבית המיק"רים לא באותו הבסיס שבו נמצא הרופא הכללי.

אם לחייל, שבינתיים יכול להשתגע מכאבים, יש מזל, הרי שהוא מגיע למיר-

פחות הרחק ממירפאות שייניים, מנסים המפקדים למשוך עד כמה שיותר את החייל, מתוך תקווה שהכאב יחלוף או שהחייל יצליח להחזיק מעמד עד לחופשתו הקרובה. רק כאשר החייל משתולל ממש מכאבים, שולחים אותו מפקדיו לרופא השיניים.

אולם או מסתבר, כי גם אם המפקד כבר מעוניין שהחייל יזכה בטיפול שיניים, עדיין ארוכה הדרך. המפקד אינו רשאי לשלוח את החייל ישירות לרופא שיניים. על החייל להיטלטל, לעיתים שעות ארוכות בדרכים, כשהוא תקוף בכאב הנורא ביותר — כאב השיניים — אל המירפאה הפיקודית או אל מירפאה בבסיס הר"פ (חיל-רפואה). שם עליו לעמוד שעות ארוכות בתור. כל זאת כשכאב השיניים אינו מרפה ממנו כלל, ואז הוא מגיע לחדרו של הרופא הכללי, לא רופא השיניים.

הרופא הכללי מבקש ממנו פרטים על הכאבים, מבלי לבדוק אותו, כמוכן, מאחר ומה לרופא כללי ולכאב שיניים? ורק אז הוא ממלא טופס הפנייה לאחת ממירפאות השיניים של צה"ל.

כשיוצא החייל מהרופא הכללי, הוא מתחיל שוב להיטלטל בדרכים, עד למירפאת השיניים הצבאית, שהיא במרבית המיק"רים לא באותו הבסיס שבו נמצא הרופא הכללי.

אם לחייל, שבינתיים יכול להשתגע מכאבים, יש מזל, הרי שהוא מגיע למיר-

קרפ"ר-רשעבר עצמון
החפירות התחילה

כי "לדעתנו מצב רפואת השיניים בצה"ל הוא שרעורייתי, בגלל שאין לנו מספיק רופאי שיניים."

כתב העולם הזה ביקר באחת ממירפאות השיניים הגדולות של חיל-האוויר, בשעה 1.00 אחר הצהריים, וראה כיצד חיילים נידחים עליידי האחיות בטענה ש"הרופא אינו מקבל". באותה שעה שהה הרופא במועדון הקצינים בבסיס, ולאחר שסיים את עיסוקיו שם נכנס למכונית ב.מ.וו. ויצא מהבסיס.

שני כתרים

לשנת שירות

על פי הוראות הפיקוד העליון אסור לחייל או לקצין צה"ל לעבוד באורח פרטי בזמן שירותו הצבאי, אלא אם כן קיבל אישור לכך מראש אכ"א. רופאי השיניים הצה"ליים עוסקים כולם, מלבד